

GASTHEREN TEUN ALFRED MICHEL ROY SEBAS & HAN... CENTEREN
POOLBODE NO 3 ZONDAG 15 JUNI

EUFORIEBODE
WAAAATTT??
JAAAA!!!!!!!

VA... 1988 ONNO...
...EN / WWW.POOLBODE.NL
...NS 2006 LOUIS VAN ZETTEN 2008 CARIEN KOLDEWEIJ 2010 ROB FILA

PIEKEN!

Deelnemers, deelnemers! Rustig maar! Niet zo ongerust. Want was het niet good old Shirley Temple die zei: je kúnt niet te vroeg pieken? En zo is het. Wij durven zelfs te zeggen: je kunt niet vroeg genoeg pieken! Dus snelstarters als Ties, De mannen Verdaasdonk, Joost de Kinder, Mental Marge en Vruchtje: geniet van dit moment. Grootheden zijn jullie! Beleef! Groei!

Straal! Volgende week kan alles anders zijn! Zal alles anders zijn. En al die anderen, die zaterdag wakker werden met de mond nog steeds wijd opengesperd: we waren getuige van de wedstrijd der wedstrijden. Wat hebben we ontzettend gewonnen! Nuchter blijven? Beide benen op de grond? Echt niet! Hellden! Kampioenen! Piekuuuuh!!

vrijdag 12 juni 21.44:13 - 21.44:14

DE WEDSTRIJDEN

DINSDAG 17 JUNI / 18.00 BELGIË - ALGERIJE

'Algerije stelt niet veel voor. Je hebt Boedapest en alles daaronder is woestijn,' houdt Marc Wil-mots zijn Rode Duivels voor. 'Het hoeden van schapen en geiten is hun core business', zo gaat hij verder, 'en dus raken ze in paniek als die beesten er niet zijn. Geen van de Algerij-nen nam zijn vrouw mee. Er zijn wel drie boten met schapen en geiten in Brazilië aangekomen. Maar ja. Op het veld staan ze er alleen voor. Je zult straks direct die twijfel in hun ogen zien. Elf hoeders zonder kudde, allemaal op zoek naar het beste stukje gras. Ze schuifelen wat met een stok in de hand rond het eigen straf-schopgebied en roepen hun hond: "Harriiq! Harriiq! Harriiq!" Dries en Eden: dan moet je eromheen. En als je er niet omheen kunt, ja, dan staat het vast. Speel dan Romelu in de voe-ten. Is alles duidelijk? Alles? Allez!

DINSDAG 17 JUNI / 22.00 BRAZILIË - MEXICO

'Ai caramba!' De Mexicanen schreeuwden hun traditionele uitdrukking een paar keer heel hard na onrecht afgekeurde doelpunten. Is trouwens ook fijn om zelf te roepen. Doe maar eens: 'Ai caramba!' Lekker hè? De Brazilianen hebben zo hun eigen traditie, de samba. Die dansen ze voortdurend naar het schijnt. Van-uit de heupen, enzo. Dat losse, dat soepele. Zien we niks van op dit WK. Niet met Scolari op de bank - het rare neefje van Sepp Blat-ter. Zie je die de samba dansen? Dat is net als per ongeluk je oma uit de douche zien komen. De Mexicanen daarentegen. Die maakten een fitte indruk. En indruk! Gaat het ze lukken om voorbij de *favoritos* te komen? Zou ons niks verbazen. Scolari zit ondertussen te rekenen. Als de Brazilianen hun best doen moeten ze te-gegen Nederland! Ai caramba! Worden ze om de oren geslagen met de vogeltjesdans.

DINSDAG 17 JUNI / 24.00 RUSLAND - ZUID-KOREA

Vroeger kon je Zuid-Koreanen bijna niet uit elkaar houden: ze heetten allemaal Park en Lee en leken ook nog vreselijk op elkaar. Guus wist daar een team van te maken! Knap! Hoe hij dat deed als hij Lee wilde wisselen, terwijl er zeven Lees in het veld stonden? Daar zou best een fijne tv-reclame in zitten. De huidige bondscoach is zelf Koreaan. Die heeft die problemen niet. Kim, Kim, Kim, Kim, Kim, Lee, Lee, Lee, Lee, Park, Park en Park vormen de basis. Zij zijn onderling inwisselbaar. Dat moet ook wel, want anders speel je met twaalf. Andere namen? Yon, Ha, Hwang en Hong. En ze hebben Yun, al speelt die dan weer bij Queens Park. Maar of de Russen daarvan in de war raken? Oh wacht! Wie loopt daar in de Zuid-Koreaanse achterhoede fiks uit te delen? Tae-Hwi-Kwak!

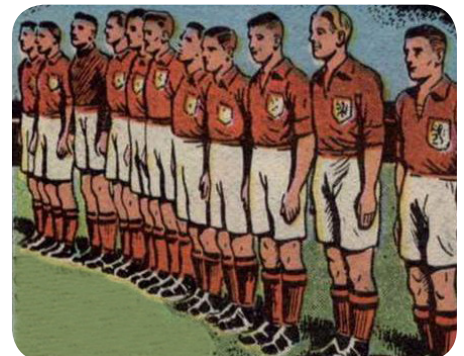
WOENSDAG 18 JUNI / 18.00 AUSTRALIË - NEDERLAND

Voordat Louis en zijn mannen afgelopen zaterdag de list met het turfschip van Breda (4 maart 1590) naspeelden, hadden we geen weinig vertrouwen in een goede afloop. Dat had alles met die uitwaaiwedstrijd te maken. Als het goed is hebben jullie elke letter van dat verslag gelezen, dus daar hoeven we het niet lang over te hebben. Hoewel: in de voorbeschouwing werd Australië vergeleken met Wales. We trokken meteen wit weg. Niet weer die wedstrijd! Maar aan de andere kant, wat heb je liever: supergaaf verliezen of winnen terwijl het Oranjelegioen verveeld de huiskamer staat te stofzuigen?

Vooruit, dan willen we toch winnen. Dan kun je na afluop gewoon naar het café gaan en geloof je een paar uur later alsnog dat het fantastisch was. Maar na afgelopen zaterdag hopen we natuurlijk op veel en veel meer. Overigens stroomde onze mailbox na de uit-zwaaiwedstrijd vol met berichten van veront-ruste deelnemers: 'Niet weer zo'n bijlage!' We beloven niks.

WOENSDAG 18 JUNI / 21.00 SPANJE - CHILI

Net als inwoners van Stadskanaal groeien Chilenen op in een langwerpig en smal gebied. Een voetje in de oceaan, een voetje tegen de Andes. Dat zie je terug in het veld. Het spel is compact en claustrofobisch. Zodra zij over de bergen komen, is het net of je een potje piran-ha's in de Amazone kiepert. Alle kanten schiet-ten ze op, hongerig en agressief. Ze ruiken bloed en als ze eenmaal beet hebben, blijft er weinig van je over. Australië zette voorzich-tig een voet in de rivier en raakte drie tenen kwijt. En Spanje? Dat loopt al op één been...

DE WEDSTRIJDEN

WOENSDAG 18 JUNI / 24.00 KAMEROEN - KROATIË

Twee teams met nul op de teller. Eén ding is zeker: de verliezer van vandaag boekt morgen de terugreis. En als het gelijk wordt? Nou, dan is één ding zeker: dan kunnen Kroatië en Kameroen allebei hun spullen pakken. Want één ding is zeker: er moet gewonnen worden vandaag. Blijft over de vraag: door wie? Als je kijkt naar de Kameroenezen, dan weet je één ding zeker: met armpje drukken verlies je het van ze. Maar de Kroaten zullen het daar niet op aan laten komen. Die laten hun voeten spreken. Dus laten we allemaal heel stilletjes luisteren.... Ssssst... Hoe zou het met het voetje van Modric zijn?

DONDERDAG 19 JUNI / 18.00 COLOMBIA - IVOORKUST

Vliegende tackles, gestrekte benen, beukende ellebogen en bloedende neuzen. Tot de tanden bewapende Colombianen, Ivorianen met machetes. Maak je maar op voor een slachtpartij. Wij kijken nergens van op. Ook niet van drie rode kaarten en zeven gele. Uiteindelijk min of meer eerlijk verdeeld over de strijdende partijen. Al gaan de punten mee terug naar Afrika. Maar ook als dat niet zo is, hebben wij negentig minuten op het puntje van de stoel gezeten. Wat een pot! Daar praten we nog lang over na.

DONDERDAG 19 JUNI / 21.00 URUGUAY - ENGELAND

Ik moest naar de gevangenis, maar ik had niets gedaan. Ik wist wel wie de dader was, maar 'k geef geen vrienden aan. Ik ga graag op bezoek, maar ik blijf nooit al te lang. Suarez hier de nooduitgang?

DONDERDAG 19 JUNI / 24.00 JAPAN - GRIEKENLAND

Voorafgaand aan een wedstrijd zijn de Grieken traditiegetrouw met een urn in de weer. Deze bevat de verbrande overblijfselen van een landgenoot van de tegenstander. In het rookgedeelte van het hotel gebruikt elke speler deze as voor zijn eigen ritueel. Theofanis Gekas stopt er deels zijn pijp mee. Giorgos Karagounis heeft de as al verwerkt in een tatoeage. Sokratis Papastathopoulos legt een lijntje, terwijl Panagiotis Tachtsidis een zakje in heet water hangt. 'Wie heb ik nu eigenlijk opgerookt?' vraagt Gekas als hij zijn pijp heeft uitgeklopt. 'Orestis Karnezis', antwoordt bondscoach Fernando Santos, terwijl hij wijst op de lege stoel naast Samaras. Gekas slikt en stopt een nieuw pijpje.

VRIJDAG 20 JUNI / 18.00 ITALIË - COSTA RICA

De Costa Ricanen slenteren op hun gemak door de poule des doods. Lekker weer, fijn briesje. Joel Campbell ademt diep in. Aaaaaah! Te leven! 'Pas op waar je loopt Joel', klinkt de bedaarde stem van Brian Ruiz. Behoedzaam stapt Campbell over een in blauw met wit gekleed lichaam heen. Forlan. Ha, daar is het stadion. Vandaag tegen de Italianen. Wereldsterren! Glamourboys! Het voelt als een schoolreisje. *Hennie de Haan: Costa Ricanen zijn rustig en welgemanierd. Ze zijn als geen ander toegerust voor de beleefdheidspiepel! Bij aanvang van de wedstrijd stapt Esteban Granados op de zeer beroemde Mario Balotelli af en geeft hem een ferme handdruk. 'Aangenaam, Esteban Granados. En jij bent...? Mario Balotelli? Wat een mooie naam! Ik wens je een fijne wedstrijd! Warm hier hè?' En dan, na de rust: 'Zeg, hebben wij elkaar al gezien? Deed jij net ook al mee? Sorry, maar soms ben ik er ook helemaal niet*

bij met mijn hoofd!' De zeer beroemde Balotelli wordt overmand door twijfel. Hij gaat nadenken. 'Wanneer was iemand ooit zo aardig tegen mij? En: hoe bekend ben ik eigenlijk?' Net op dat moment wordt hij voorbijgepiepeld door de man die hem in de rust nog een blikje Pepsi aanbood. 1-0 voor Costa Rica! (uit: Piepelmanagement, hoofdstuk 3: de emotionele beleefdheidspiepel)

VRIJDAG 20 JUNI / 21.00 ZWITSERLAND - FRANKRIJK

Met de Zwitsers is iets gekks aan de hand: ze importeren hun beste spelers uit Albanië en Bosnië, en laten eigen landgenoten meedoen in een andere poule. Zo speelt Lugano doodleuk bij Uruguay. Als centrale verdediger. Als een paard van Troje. Geniaal: een tegenstander uitschakelen zonder zelf je shirtje vuil te maken.

Ook met de Fransen is iets gekks aan de hand: sinds Franck 'captain Sparrow' Ribéry de vloot inspecteert met Kim Jung-il zijn ze zomaar gaan voetballen. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Eerst werd Jamaica met 8-0 uitgezwaaid: 'joho en een vat met rum'. Daarna volgde Honduras - hoe het daarmee aflipe weten we allemaal.

Zelfs met de poolbodes is iets gekks aan de hand: ze weten het gewoon even niet. Ongelukkig, maar ze hebben geen idee. Dus als jullie het niet erg vinden voorspellen we maar niets.

VRIJDAG 20 JUNI / 24.00 HONDURAS - ECUADOR

In de Autoweek schrijven ze graag over glanzende BMW's en nieuwe bolides die op elektriciteit rijden. Maar soms moeten ze ook iets over suffe auto's schrijven: 'De eigenwijze backpacker!' Dan weet je het al: dit artikel gaat over de nieuwe Fiat Croma of de Dacia Duster. Of over Honduras en Ecuador: de lelijke eendjes, de landen die je links laat liggen als het over voetbal gaat. Ze hebben niet de onnavolgbare acceleratie van Argentinië. Ze kunnen niet zoals Nederland vol gas de 16 meter in denderen. Hun prestaties zijn nooit opzienbarend. Wel komen ze altijd bijtijds en veilig weer thuis. En dat is heel wat waard.

Een hand van Louis

Een WhatsAppje: 'Zondag 30 maart wordt Ubu's verjaardag gevierd in 't Haantje, vanaf 14.00, misschien tot dan, Irm.'

Ik kon me niet herinneren dat ik ooit op Ubu's verjaardag was geweest, maar het was mooi weer, ik had net een nieuwe fiets en had de afgelopen vier jaar meer contact gehad met de poolbodes dan de 20 jaar daarvoor.

20 jaar Poolbode. Het leven in een notendop. In 1994 was ik nog net geen vader en debuteerde ik met een 57e plaats. In 2008 was ik er met mijn kop niet bij en eindigde ik op een teleurstellende 184e plaats. In 2000 bereikte ik mijn voorlopige hoogtepunt. Met de 6e plaats eindigde ik net buiten de geldprijzen, maar het is iets waar je je hele leven op kunt teren: 'Kijk jongens, in het begin van deze eeuw haalde jullie opa nog eens de top-10 bij de poolbode.nl.'

30 maart. Café 't Haantje. Ik ben er niet meer geweest sinds ik in 1990 uit Nijmegen verhuisde. Het gezelschap zit buiten: 'Zo, jij denkt, laat ik ook eens op zijn verjaardag komen.' De ontvangst is hartelijk, de gesprekken zijn goed en het bier smaakt. Gasten komen en gaan.

Als ik terugkom van de wc, een hele operatie met een wielrenbroek, is de beslissing net gevallen. Ook al is Ubu er niet meer bij. Ook in 2014 komt er weer een Poolbode. Dat is goed nieuws en er komt nog een rondje. Er wordt geproost, maar de gesprekken verstommen wat. Ik mijmer voor me uit, kijk in de leegte en op dat moment fluistert Teun in mijn oor: 'Let op Reinoud, dit is een historisch moment.' Een nieuwe gast arriveert, schudt iedereen de hand, mompelt zijn naam en neemt plaats op het terras.

Terug op de fiets dringt het pas goed tot me door. 30 maart 2014 is een historische dag. Het is de dag dat ik een hand kreeg van de winnaar van 2000 en 2006: Louis van Zetten.

Reinoud van Uffelen

Het verdriet van Bosnië-Herzegovina

Twee weken terug verdween de Bosnische sterspeler Salihović spoorloos uit het trainingskamp in Düsseldorf. Het was volop in het nieuws. En sindsdien is het onrustig op de Balkan. De beschuldigende vinger wees meteen naar de buurman: de Kroatische geheime dienst. Van Bihać tot Trebinje en van Sarajevo tot Brcko werd massaal gedemonstreerd. Vlaggen werden verbrand of langs billen gehaald, grenzen gesloten, legers gemobiliseerd. Toen ook intensieve zoektochten niets opleverden, besloten jullie poolbodes maar eens in actie te komen. We slapen toch nooit. En zie, alle sporen wezen richting Nijmegen. Vorige week was het raak: Salihović werd gespot in een groep wandelende tieners. Het contact was snel gelegd. Waarom hij niet bij z'n ploeg was? Al sinds de lagere school droomde hij ervan de Vierdaagse te lopen. De ontzetting was enorm toen we vertelden dat hij ruim een maand te vroeg was. Sali liep de avondvierdaagse. Zelden zagen we een Bosnische topper zo jankend en jammerend in elkaar zakken. Herkenbaar op de foto wilde hij al helemaal niet meer.

Bekentenis

Ik heb niet gekeken.

Lang voordat er vlaggetjes hingen in Nijmegen West kocht ik twee kaartjes voor een toneelstuk. Ongeveer een maand geleden beseftte ik dat ik de openingswedstrijd van Nederland op het WK zou missen. Het was de eerste wedstrijd van Nederland op een WK of EK die ik, sinds ik voetbal kijk, niet zou zien. De voorbereiding op de wedstrijd die ik niet zou zien, was een hele, hele zware.

Steevast bleef ik zeggen dat ik best eens een keer een wedstrijd kon missen. De eerste wedstrijd in de groepsfase. Waarin Oranje nog zenuwachtig zou zijn en de Spanjaarden fel en beter. Ik had er steeds meer vrede mee. De wedstrijd zou eindigen in 0-0. Of gewoon, net als altijd tegen Spanje, een nederlaag. Het zou pas echt spannend worden tegen Australië en Chili. En dat zei ik dan heel vaak tegen mezelf. Soms stiekem hardop.

Het was een heel gewone dag. Ik ging werken in Tilburg en nam om 16 uur de trein naar Amsterdam. In Tilburg, thuisstad van Roy Donders, zag ik overigens het eerste juichpak. Verder ook verdacht veel oranje. Al op dat tijdstip! Ik probeerde me er niet door te laten intimideren. Ik was op weg naar een toneelstuk en dat had ik met mijn volle verstand besloten. Omdat mijn beoogde trein niet reed, moest ik twee keer overstappen. De perrons kleurden steeds meer oranje: meer Roy-Donderspakken, meer WK-onesies en meer. Zelfs een brulshirt. Ik had mezelf niet toegestaan zenuwachtig te worden. Dat was ook voor het eerst.

Op het Leidseplein was inmiddels alles oranje: alle cafés, alle mensen. Waar ik ook keek: alles was voetbal. Nederland was er klaar voor. Ik verbeet me. En om half acht ging ik de zaal in voor een toneelstuk dat vier uur zou duren. In de pauze was het ook rust in Brazilië. 1-1, hoorde ik mensen smoezen. Ik wilde het even niet weten.

Beduusd en onder de indruk liep ik de zaal uit. Het was écht heel erg goed, die voorstelling; gelukkig maar, want anders was het allemaal nóg erger. Iemand zei: '5-1, en het schijnt geen grapje te zijn.' Vanaf dat moment wist ik het. Ik had iets gemist. En niet zomaar iets. Mis je in al die jaren één wedstrijd, is het er meteen zo een. Het is maar goed dat ik niet bijgelovig ben: ik zou nooit meer een wedstrijd kunnen kijken...

Waar was jij toen Nederland Spanje vernederde tijdens het WK in 2014? Ik zal het me altijd herinneren. Omdat ik niet keek. Misschien was het ook wel terecht: ik kon mijn juichpak vanaf donderdag ophalen, maar daar had ik pas op zaterdagochtend tijd voor.

jnk

Het meisje en het wk

Jack van der Weide

Bambi Boland

Minke Orthofer

Moniek van Esch

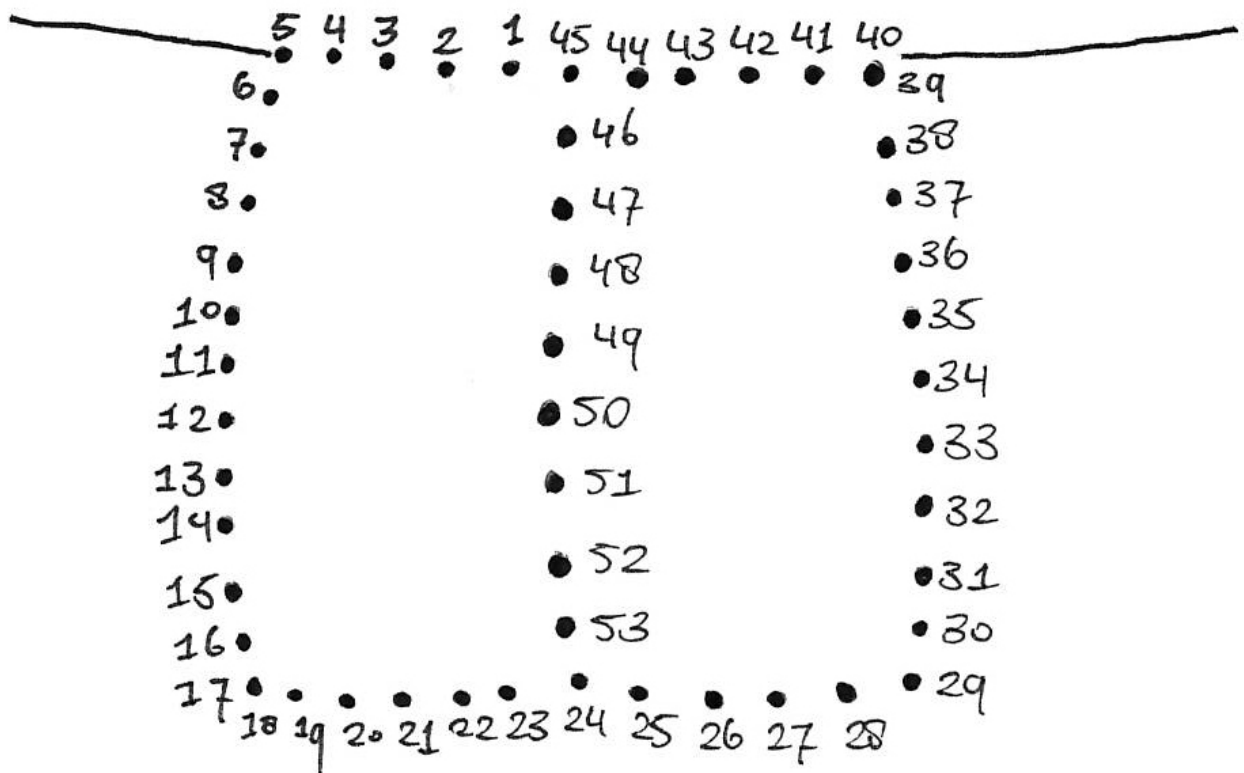
Michel Scholten

Kick van Doorn

Super Mike

Smoelenzoeker

Jullie dachten zeker dat je achterover kon leunen zodra de voorspellingen waren ingevuld. Vergeet het! Aan de slag! Haal het potlood maar achter je oor vandaan, want we gaan tekenen. Verbind de stippen en ontdek van welke voetballer deze voortanden zijn. Het is moeilijk. Daarom lichten we een tipje van de sluier op. Wij leerden hem kennen bij FC Groningen. Hij maakte de overstap naar Ajax en daarna verhuisde hij naar de Premier League. We willen niet te veel verklappen, dus we geven niet weg bij welke club hij nu speelt. Als het je is gelukt om de stipjes te verbinden, en je weet welke speler we bedoelen, stuur de uitkomst dan op naar de redactie. Misschien maak jij wel kans op die felbegeerde eervolle vermelding!!!

1 RESPECT? ECHTEMANNEN

Echte mannen dragen blauw, zijn langer dan 1.80 meter, hebben ook oog voor iets anders dan The Girls From Ipanema, luisteren naar Albert Ayler, heten geen Sepp maar Zep, dekken zich niet van tevoren in voor alweer een teleurstellend WK-toernooi, doen niet aan besloten trainingen, staan op tegen Bla-Bla-Blatter, lachen om Johan, René en Gordon en zeuren niet over kritiek van oud-ploeggenoten.

Echte mannen tonen moed, willen geen 720.000 euro verdienen als ze in een land met obscene armoede wereldkampioen worden, lezen hardop *Hard Gras* en heten Dante. Echte mannen vertellen fraude-onderzoeker Garcia de waarheid. Der Kaiser heeft ongetwijfeld iets te verbergen. De clowns van de FIFA schorsten de oud-wereldkampioen voor negentig dagen. En toen verbrak Beckenbauer het zwijgen met de onsterfelijke woorden: 'Volgens mij is het een 1-aprilgrap. Kennelijk wil iemand bij de FIFA even leuk doen.'

Echte mannen houden zich verre van jumbo-juichpakken van een gewiekste, oranjegezinde Brabander die denkt te kunnen zingen.

Echte mannen zouden de uitslag van een

door FIFA - hebben die geldwolven echt niets beters te doen? - geïnitieerde sloganwedstrijd naast zich hebben neergelegd. Ze zouden hun spelersbus hebben voorzien van het alternatief 'Voetbal is onze passie, respect is onze boodschap'. En dan was er nog de keuzemogelijkheid: 'We scoren met trots'. En dat deden de Nederlanders in een wreed schizofrene wedstrijd. Angsthazen bleken na rust wereldwonders op noppen, als gevolg van een briljant doelpunt dat letterlijk en figuurlijk uit de lucht kwam vallen. Orgiastisch, de beelden van een buikschuivende Van Persie.

'Echte mannen dragen oranje' staat er op de spelersbus. Het is om te huilen. Oranjebitere tranen. Maar, o wonderlijke wereld van het moderne voetbal, het kan nog erger. De Japanse voetballers rijden in Brazilië rond in een bus met de tekst: 'Samurai, the time has come to fight'. Waarom niet meteen, 'Kamikaze pilots, the time has come to fight'? Kunnen ze vanuit Colombia niet wat hyperschietgrage drugscriminelen naar het Japanse voertuig sturen om op wedstrijd-dagen van Japan wat busbanden lek te schieten?

Bertie B.

STOPPERS & KETZERS!

Nederland won afgelopen zaterdag van Spanje met 1-5. Haha. HAHAHA! ● Mickey Mouse-competitie. ● Na het WK gaat Cristiano Ronaldo zich toeleggen op zijn twee andere liefdes: hairstyleproducten en zoute griotten. De transfer naar VV Geldrop schijnt al rond te zijn. ● De keeper van Kameroen wordt dit WK mede mogelijk gemaakt door Apple: iTandje. ● Kom er maar in Roy... ● iTandje erbij! ● Zagen jullie ook dat Neymar die Japanse scheids bij het verlaten van het veld een blanco cheque in handen drukte? ● Heeft zo'n jongen toch niet nodig #brazilielig ● Kom er maar in Roy... Nee maar! ● Hebben jullie al een Hennie Huispak? ● Onze columnist JNNK wel! ● Die ING-reclame begint ons aardig te favela. ● Hé! Er is geen bal op de tv. ● Nederlanders blijven een gierig volkje. Zo heeft supermarketeer Björn Kuipers een paar van die spuitbussen achterover gedrukt. 'Alvast voor kerst!' ●